

ЛЕВ ТОЛСТОЙ КАК ХОДЯТ ДЪРВЕТАТА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, —

chitanka.info

Веднъж ние чистехме буренясалата пътечка на брега край езерото. Изсякохме много шипки, върбови пръчки, тополи — сетне дойде редът на една смрадлика. Тя растеше на самия път и беше такава стара и дебела, че не можеше да има по-малко от десетина години. А преди пет години аз знаех, че градината беше почистена. Никак не можех да разбера как е могла тук да израсне такава стара смрадлика. Отсякохме я и тръгнахме по-нататък. По-нататък, в друг гъсталак, растеше друга също такава смрадлика, дори още по-дебела. Разгледах корена и видях, че расте под старата липа. Липата я беше заглушила със своите клони и смрадликата се беше източила на около пет лакти като право стебло по земята; а когато се измъкнала на бял свят, повдигнала глава и почнала да цъфти. Отсякох я до корена и се зачудих колко е свежа и колко е гнил коренът ѝ. Когато я отсякох, ние със селяните почнахме да я теглим; но колкото и да теглехме, не можехме да я помръднем: тя сякаш беше прилепнала. Аз казах: „Погледни, не сме ли я закачили някъде?“ Работникът се пъхна под нея и извика: „Но тя има друг корен, ето там на пътя!“ Приблжих се до него и видях, че това беше истина.

Смрадликата, за да не я заглуши липата, преминала изпод липата на пътя, на три лакти от предишния корен. Онзи корен, който аз отсякох, беше гнил и сух, а новият — свеж. Тя беше усетила, види се, че не може да живее под липата, източила се беше, вкопчила се с клончето в земята, направила от клончето корен, а оня корен изоставила. Тогава едва разбрах как е израснала онази, първата смрадлика на пътя. Тя навярно е направила същото, но беше успяла вече съвсем да изостави стария корен, тъй че аз не го намерих.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.